

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobkyně: **M. B.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Štůskem, Ph.D., LL.M.
sídlem Jandova 185/6, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2024, č. j. 103610/2024/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2024, č. j. 103610/2024/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Jaromíra Štůska, Ph.D., LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2024, č. j. 103610/2024/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

rozhodnutí Městského úřadu Říčany (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 10. 6. 2024, č. j. 205779/2022-MURI/OŽP/615 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňový orgán uznal žalobkyni vinnou přestupkem podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat proti týrání“), kterého se měla dopustit z nedbalosti tím, že umístila dva plašiče značky Parkside na pozemek p. č. XA v k. ú. X u příjezdové cesty proti sobě tak, že byly natočené na auto zaparkované na tomto pozemku a zároveň na sousední pozemek p. č. XB v témže katastrálním území (dále též „sousední pozemek“), na němž byla chována zvířata, a to dva psi, pět morčat, osmák a drůbež v nespecifikovaném počtu, a plašiče byly minimálně dne 26. 5. 2022 nastavené na maximální citlivost senzoru a maximální účinnost vydávání zvuku 19,5 až 23,5 kHz, čímž žalobkyně vystavila výše uvedená zvířata nacházející se na sousedním pozemku týrání ve smyslu § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání, když tato zvířata vystavila bezdůvodnému nepřiměřenému působení stresových vlivů fyzikální povahy. Žalobkyni byla za tento přestupek uložena pokuta 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Prvostupňový orgán nevyhověl žádosti poškozeného Mgr. P. M. o náhradu škody ve výši 583 025 Kč, neboť nebyla prokazatelně doložena přímá souvislost s nevhodným používáním plašičů, a odkázal poškozeného s tímto nárokem na soud.

Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítla, že výrok o vině nesplňuje náležitosti podle § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), neboť v něm není uvedeno datum, čas a způsob spáchání přestupku a forma zavinění. Nastavení plašičů na maximální citlivost dne 26. 5. 2022 není spojeno s osobou žalobkyně či skutkem a není uvedeno, zda se jednalo o nedbalost vědomou, nebo nevědomou. S ohledem na zásadu *ne bis in idem* je nutné, aby byl skutek řádně specifikován včetně času a způsobu spáchání, přičemž nedostatečné vymezení skutkových okolností nelze nahradit v odůvodnění rozhodnutí. Vymezení doby spáchání přestupku „minimálně dne 26. 5. 2022“ není dle žalobkyně dostatečné, neboť kontrola krajské veterinární správy nepobývala na pozemku celý den, ale pouze v určený čas. Správními orgány odkázaný rozsudek Nejvyššího správního soudu nevyžadující určení času s přesností na minuty se týká přestupků, u nichž nelze daný čas přesně zjistit, což není tento případ, výrok nadto neobsahuje žádné časové určení.
3. Dále žalobkyně brojila proti odbornému vyjádření Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Středočeský kraj (dále jen „krajská veterinární správa“), z něhož vycházelo rozhodnutí o vině. Namítla, že kontrolující neprovedli žádné ověřitelné objektivní měření, pouze poslouchali zvuky, které přiřadili plašiči. V době šetření byl navíc na hranici pozemků protihlukový plot, který nechal zhotovit poškozený. Krajská veterinární správa neuvedla konkrétní potíže způsobené zvířatům. Nezkoumala, zda a jak jsou konkrétní zvířata na použití plašiče vnímavá. Její vyjádření je kusé a obecné a prvostupňový orgán pochybil, pokud ho převzal a založil na něm závěr o odpovědnosti žalobkyně za přestupek. Dle žalobkyně správní orgány pochybily, jestliže si nevyžádaly doplnění odborného vyjádření. Dále žalobkyně namítá, že závěr, že zvířata byla vystavena zvuku plašičů neustále, který žalovaný převzal z odborného vyjádření, je neodůvodněný. Plašič má senzor pohybu, který ho spouští, s dosahem detekce 8 m. Nemohl tedy detekovat pohyb zvířat na sousedním pozemku. Pokud byl aktivován, zřejmě pohybem kuny nebo zvířat žalobkyně, která jsou však zdravá a nevykazují známky týrání. Zvířata na sousedním

pozemku tedy nejsou vystavena hluku plašiče nepřetržitě, ale pouze při detekci pohybu. Žalobkyně vytyká správním orgánům, že se nezabývaly tím, že sama chová psy, kteří se pohybovali v bezprostřední blízkosti plašičů, nevykazují známky zdravotní újmy a plašiče na ně nemají žádný vliv. Je možné, že zařízení má různý vliv na různá zvířata. Tím spíše se však měla veterinární správa zabývat konkrétními následky u konkrétního zvířete a správní orgán si měl vyžádat doplnění odborného vyjádření. Dále žalobkyně namítla, že v odborném vyjádření chybí jména kontrolujících a označení kontrolního orgánu, označení kontrolované osoby, čas provedení kontroly, přesný popis zvířat, označení dokladů a ostatních materiálů. Zjištění krajské veterinární správy nebylo nikdy žalobkyni řádně doručeno.

4. Žalobkyně se domnívá, že správní orgán měl provést žalobkyní navržené místní šetření ke zjištění, zda a případně v jaké intenzitě se mohl zvuk plašičů přenášet na sousední pozemek.
5. Žalobkyně je přesvědčena, že nebylo prokázáno naplnění objektivní stránky, tedy že používáním plašičů došlo k bezdůvodnému a nepřiměřenému působení stresových vlivů. Poukazuje na to, že sám prvostupňový orgán uvedl, že nebylo prokazatelně doloženo, že zvířata byla postižena v souvislosti s nevhodným užíváním plašičů. Správní orgán v prvostupňovém rozhodnutí uvedl názor MVDr. M., podle kterého plašiče působí při dlouhodobém působení chronický stres, který může vést ke zhoršení zdravotního stavu. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je však uveden pouze jeden den, kdy měly být plašiče zapnuty a nastaveny na maximální výkon. Dle žalobkyně si správní orgán protiřečí, neboť skutkovou podstatu dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání může naplnit jen dlouhodobé působení plašičů. V tom žalobkyně spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů.
6. Žalobkyně namítá, že nebyla naplněna ani subjektivní stránka přestupku. Má za to, že v jejím jednání chybí zavinění. Ačkoli opakovaně uváděla, že plašiče použila k ochraně vlastního majetku, správní orgány se s touto skutečností nevypořádaly. Žalobkyně nejednala nedbale, neboť byla prodejcem ubezpečena, že používání plašičů nemá škodlivý vliv na okolí ani na zvířata.
7. Žalobkyně je přesvědčena, že jde o bagatelní případ. I pokud by byly naplněny formální znaky přestupku, nebyl naplněn materiální znak a správní orgány se touto otázkou nezabývaly.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Zdůraznil, že v návodu k plašiči se uvádí, že vydává tóny nepříjemné pro zvířata, které jsou pro člověka slyšitelné. Žalobkyni vytkl pasivitu ve správním řízení. Popis skutku ve výroku o vině shledal dostatečným, neboť obsahuje údaj o čase a způsobu spáchání přestupku. Přestupek probíhal v delším čase, přičemž bylo třeba vycházet z jeho zjištění krajskou veterinární správou. Krajská veterinární správa vydala odborné vyjádření podle § 22 a § 24a odst. 3 zákona na ochranu zvířat proti týrání. Podání podnětu k projednání přestupku je právem krajské veterinární správy a nemá formalizovanou podobu. Její odborné vyjádření je pro řízení o přestupku závazné. Žalobkyně nepředložila ani nenavrhla žádné důkazy k vyvrácení závěrů veterinární správy. K objektivní a subjektivní stránce a zavinění žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí.

Replika žalobkyně

9. Žalobkyně namítla, že nebylo prokázáno naplnění definice utrpení zvířete podle § 3 písm. l) zákona na ochranu zvířat proti týrání. V přestupkovém řízení nebyla pasivní a námitky uplatnila. Zjištění hluku pracovníky veterinární správy nebylo podpořeno certifikovaným měřením a následky působení plašičů byly hodnoceny pouze v obecné rovině. Sama žalobkyně přitom chová zvířata, která patrně týrána nebyla. Nevýkazují žádné narušení zdravotního stavu ani pohody, ačkoli se kolem plašičů pohybují. Žalovaný opomíjí, že byla ujištěna prodávajícím, že použitím plašičů žádnému zvířeti neublíží. Zopakovala, že dosah senzorů plašičů je menší než k hranici sousedního pozemku. Tvrzení žalovaného ve vyjádření, že přestupek měl probíhat v delším čase, nemá podklad ve spise. Zdůraznila, že v odborném vyjádření chybí posouzení zdravotního stavu zvířat. Poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 375/2018-26, z něhož vyplývá, že odborné vyjádření krajské veterinární správy je závazným stanoviskem, které v odvolacím řízení přezkoumává její nadřízený orgán, jeho odůvodnění musí odpovídat požadavkům na odůvodnění meritorního rozhodnutí a soudní ochrana před jeho dopady je umožněna v rámci soudního přezkumu konečného rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s. ř. s. Dle názoru žalobkyně lze na posuzovaný případ přiměřeně vztáhnout závěry uvedeného rozsudku, v němž Nejvyšší správní soud vytkl veterinární správě, že při hodnocení přeplnění kádí s kapry vyšla z pouhého senzorického posouzení kontrolních pracovníků a nezabývala se jejich kapacitou a mírou jejího překročení, obecná východiska nevztáhla na posuzovanou věc a nevysvětlila, proč zjištěné projevy ryb dosahovaly intenzity týrání. Odborné vyjádření se v posuzovaném případě zakládalo pouze na jednorázovém sluchovém vjemu pracovníků veterinární správy na sousedním pozemku, a nelze tak ověřit, že se jednalo o zvuk vycházející z plašičů. Veterinární správa se nezabývala zdravotním stavem údajně týraných zvířat, obecná východiska nevztáhla na posuzovaný případ a nevysvětlila, proč se mělo jednat o týrání, když nebyly popsány žádné projevy údajného týrání, které by zvířata vykazovala.

Podstatný obsah správního spisu

10. Dne 13. 6. 2022 krajská veterinární správa podala prvostupňovému orgánu podnět k projednání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. m) zákona na ochranu zvířat proti týrání, kterého se měla dopustit žalobkyně. Podnět podepsal ředitel krajské veterinární správy a je v něm uvedeno jméno veterinární lékařky, která věc vyřizuje. Z podnětu vyplývá, že dne 26. 5. 2022 krajská veterinární správa provedla šetření v chovu poškozeného na adrese X, čítajícím dva psy, pět morčat, osmáka a drůbež. Psi a drůbež jsou chováni podél zdi 10 a 15 m od plašičů umístěných na pozemku žalobkyně. Drůbež žije ve voliére a psi v kotcích s boudou. Psi byli bez příznaků onemocnění. Pes Kirby (8 let) byl při vypuštění na pozemek ostražitý, fena Arika (1 rok) byla přátelská. Nebylo pozorováno atypické chování. Poškozený uvedl snížený příjem potravy u psa, léčbu problémů s prostatou, chemickou kastraci. Při nasazení feromonového obojku se zlepšil příjem potravy. U feny nebyly pozorovány zdravotní problémy. Poškozený uvedl, že v minulosti choval fenu Merci, která byla utracena ve věku 11 let dne 10. 11. 2021 kvůli nádoru jater. Poškozený se zvířaty navštěvuje kliniku Monádavet s.r.o. a MVDr. K. Morčata a osmák jsou chováni v domě, mohou být přemístěni na dvůr do voliéry. Při kontrole se zvířata chovala ostražitě vůči cizím osobám, nebyla u nich zaznamenána zvýšená reakce na zvuk plašiče, který byl v prostorách domu i na pozemku slyšitelný. Dle veterinární správy nelze i vzhledem k věku zvířat jednoznačně prokázat, že poruchy zdraví feny Merci a psa Kirbyho jsou přímým následkem

použití plašičů v doslechové zóně. U diagnózy byla zmíněna možná souvislost s jejich použitím.

11. Krajská veterinární správa zkontrolovala používání plašičů na pozemku žalobkyně. Osoba, která umožnila vstup, se odmítla identifikovat. U příjezdové cesty byly proti sobě umístěny dva plašiče od společnosti Lidl značky Parkside natočené na zaparkované auto a sousední pozemky. Od plotu poškozeného byly vzdáleny 9 a 15 m vzdušnou čarou. Dle sdělení přítomné osoby jsou zde umístěny z důvodu plašení kuny, která způsobila škodu na autě. Podle popisu k přístroji má plašič pohybový senzor do 8 m s úhlem dosahu 110°. Má šest programů – program 0: výrobek vypnutý; program 1: 13,5 – 17,5 kHz (hlodavci); program 2: 15,5 – 19,5 kHz (psi, lišky); program 3: 19,5 – 23,5 kHz (psi, kočky, ptáci); program 4: blesk; program 5: všechny programy aktivní. Přístroje byly nastaveny na maximální citlivost senzoru a program 5. Dle sdělení přítomné osoby jsou v provozu 24 hodin denně bez změny citlivosti a programu a jejich přenastavení nebylo zvažováno. Na pozemku, kde byly umístěny plašiče, byli v době šetření chováni dva psi. Krajská veterinární správa shledala ve způsobu využití plašičů týrání ve smyslu § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání, za které se považuje bezdůvodné nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, chemické nebo fyzikální povahy.
12. V odborném vyjádření, které je součástí podnětu, krajská veterinární správa uvedla, že při místním šetření byl zvuk plašičů slyšitelný na různých místech pozemku poškozeného včetně obytného prostoru při otevřených oknech. Jedná se o přístroje běžně dostupné, užívání není omezeno na osobu odborně způsobilou. Dle návodu jde o použití za účelem odhánění zvířat. Obsluha by měla být přizpůsobena účelu použití a chovu zvířat v okolí. Při programu 5 se nejedná o použití pro konkrétní účel (odhánění kuny od automobilu) a čas (kuna je aktivní především v noci, kdy je možné nastavení blesku, které nebylo zvaženo). V programu není ani kuna zmíněna, volení citlivosti a programu není pro tento druh jednoznačně dané. Lze předpokládat, že účinek je neselektivní a může působit na všechny druhy zvířat vnímavých k oné frekvenci zvuku. Jedná se o stresový vliv fyzikálního původu. Pokud jsou v blízkosti chována domácí zvířata s ohraničeným prostorem a plašiče do něj zasahují, nemohou se nepřiměřeného stresového vlivu způsobeného plašičem sama zbavit, neboť na rozdíl od volně žijících zvířat nemohou uniknout libovolně daleko tak, aby opustila sféru vlivu stresového podnětu.
13. Krajská veterinární správa poukázala na to, že použití ultrazvuku na živé organismy přináší riziko. Exponované buňky se mohou poškodit mechanicky (při určitých frekvencích rezonují a trhají se), termicky (energie ultrazvuku se při absorbování přemění na teplo), chemicky (vznik volných radikálů, inaktivace enzymů) či excitačně (molekuly se energeticky vzbuzují podobně jako při ionizaci). Zvířata jsou vzhledem k nastavení citlivosti a dosahu pohybového senzoru zvuku vystavena prakticky neustále 24 hodin. Zvířata chovaná v kotcích či voliérách se nemohou nepříjemného vlivu sama zbavit. Výběr plašiče není vzhledem k druhu zvířat, proti nimž byl pořízen (kuny), vhodný, zejména v obytné zástavbě, kde jsou jeho účinkům vystavena chovaná zvířata a lidé. I návod doporučuje použití mimo dosah lidí. Na trhu existuje mnoho jiných druhů i metod, jak lze dosáhnout požadovaného účinku. Přílohou podnětu jsou fotografie umístění plašičů na příjezdové cestě včetně jejich nastavení, psa Kirbyho, feny Ariky a výběhu s drůbeží na pozemku poškozeného.
14. Dne 2. 8. 2022 poškozený uplatnil nárok na náhradu škody spočívající v nákladech na protihluková opatření (plot a izolační desky), nákladech na veterinární péči o nemocná

zvířata a náhradě škody za úhyn fenky Merci, vyčíslenou její kupní cenou a náklady na koupi nového štěněte. Škodu poškozený vyčísлил na částku 583 025 Kč.

15. K tomu poškozený předložil odpověď MVDr. M. ze dne 8. 3. 2022 k jeho e-mailovému dotazu, v níž se uvádí, že plašič odpuzuje některé druhy savců nepříjemným zvukem. Při dlouhodobém působení způsobuje chronický stres, který může vést ke zhoršení zdravotního stavu nebo horšímu vyrovnávání se s onemocněními. Dále předložil zprávu MVDr. P. K. ze dne 10. 5. 2022, v níž se uvádí, že pes Kirby je v dlouhodobém stresu patrně vyvolaném ultrazvukovým plašičem. Osvědčil se protistresový feromonový obojek, což potvrzuje, že problémy jsou způsobeny stresem. Doloženy byly též daňové doklady z kliniky Monádavet s.r.o. za období od 16. 6. 2021 do 12. 10. 2021 s informacemi o ošetření fenky Merci narozené 22. 5. 2010, v nichž je zachycen vývoj jejího zdravotního stavu, daňové doklady vystavené MVDr. K. za její ošetření ze dne 18. 10. 2021 a 1. 11. 2021 a doklad o jejím utracení dne 10. 11. 2021. Dále byl předložen daňový doklad k ošetření psa Kirbyho MVDr. K. ze dne 3. 3. 2022, v němž je uvedeno, že od spuštění plašiče má pes sníženou chuť k jídlu a byl mu předepsán feromonový obojek. Poškozený dále doložil kupní smlouvu o nákupu fenky Ariky narozené 12. 10. 2021, potvrzení QC Floors s.r.o. ze dne 13. 4. 2022 o vybudování plotu, jehož účelem bylo částečně tlumit nepříjemné pískání plašiče a jímž se pískání „trochu utlumilo“, a daňový doklad vystavený touto společností 13. 10. 2021.
16. Dne 10. 8. 2022 žalobkyně ve svém vyjádření uvedla, že plašič má z důvodu již dvou poškozených vozidel. Domnívá se, že se do míst kuny stahují z důvodu chovu slepic na sousedním pozemku. Po několika pokusech je zahnat je plašič jediné účinné řešení. V příloze doložila fotografii vozidla na příjezdové cestě, na níž je vidět kuna, a fotografii psa vedle plašiče.
17. Dále doložila přeposlanou e-mailovou odpověď společnosti Owim GmbH & Co. KG zastoupené TeleMarCom European Services GmbH ze dne 19. 6. 2022, v níž je uvedeno, že lidé mohou vnímat frekvence od 16 Hz do 20 kHz. Programy 1, 2 a 5 vyzařují frekvence, které mohou lidé vnímat. Výrobek má být proto provozován pouze mimo dosah lidí. Frekvence mohou některým lidem připadat rušivé a nepříjemné. Výrobek je pro člověka neškodný. Dále bylo popsáno, že jakmile je zvíře detekováno, výrobek vydává vysokofrekvenční zvuky, které jsou pro zvíře nepříjemné, žádnému zvířeti neublíží.
18. Dne 7. 11. 2022 se u prvostupňového orgánu konalo ústní jednání. Žalobkyně uvedla, že plašiče koupila v obchodním řetězci Lidl, kde dostala vyjádření od výrobce, že nedochází ke škodlivým vlivům na okolí. Dokud se bude kuna v okolí pohybovat, není ochotna přístroj vypnout, aby nedocházelo ke škodě na autě. Vlastní také psy a žádný zdravotní problém nemají. S vyčíslením nároku na náhradu škody nesouhlasila. Poškozený prostřednictvím svého zástupce zdůraznil, že dle návodu nemají být plašiče používány v obydlených zónách, což potvrzuje též stanovisko krajské veterinární správy. Žalobkyni muselo být zřejmé, že způsobem jejich užívání působí zvířatům v okolí problémy, neboť na to byla poškozeným opakovaně upozorňována. Na ochranu majetku lze užít řadu jiných opatření. Kuna je noční zvíře, přesto jsou plašiče nastaveny na maximální program i přes den. Užívání plašiček představuje dlouhodobou zdravotní a psychickou zátěž pro poškozeného, jeho rodinu a zvířata.
19. Dne 22. 11. 2022 poškozený doložil předžalobní výzvy adresované žalobkyni ze dne 24. 1. 2022 a ze dne 4. 4. 2022, fakturu za právní služby a příbalový leták k solárnímu odpuzovači zvířat značky Parkside, IAN 345553_2004. Z něj vyplývá, že dosah pohybového senzoru je

cca 8 m v úhlu cca 110°. Maximální dosah hluku není uveden. Výrobek je určen k odhánění zvířat vysokofrekvenčními tóny a bleskem. Po indikaci pohybu vydává vysokofrekvenční tóny, které jsou pro zvířata nepříjemné. Zvířata mají rozdílné rozsahy slyšení, je možné nastavit různé frekvence. V noci aktivní zvěř je možné odehnat zábleskem světla. Frekvence v rozsahu 16 Hz až 20 kHz jsou slyšitelné pro člověka. Lze předpokládat, že programy 1, 2 a 5 jsou pro lidi slyšitelné. Výrobek má být umístěn v takové vzdálenosti, aby nebyl pro lidi slyšitelný. Program 0: výrobek vypnutý; program 1: 13,5 – 17,5 kHz (hlodavci); program 2: 15,5 – 19,5 kHz (psi, lišky); program 3: 19,5 – 23,5 kHz (psi, kočky, ptáci); program 4: blesk; program 5: všechny programy aktivní.

20. Dne 17. 1. 2023 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat a uložil jí pokutu 5 000 Kč.
21. Dne 17. 4. 2023 žalovaný zrušil rozhodnutí prvostupňového orgánu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Prvostupňovému orgánu vytkl, že ve výroku o vině chyběl přesný popis skutku s určením místa, času a způsobu spáchání a formy zavinění. Nebylo patrné, která zvířata mají být týraná a zda se mělo jednat i o psy žalobkyně.
22. Dne 16. 8. 2023 se konalo u prvostupňového orgánu ústní jednání. Žalobkyně zdůraznila, že plašiče jsou více než 9 m od sousedního pozemku a aktivují se pouze na základě pohybu. Má dva psy, kteří se na pozemku volně pohybují a zvuk plašičů neregistrují, stejně jako žalobkyně, která má nad plašičem ložnici. Navrhla místní šetření k prověření umístění plašičů, jejich provozu a slyšitelnosti. Doplnila, že plot k sousednímu pozemku byl zrekonstruován v září 2021.
23. Dne 1. 11. 2023 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání a uložil jí pokutu 5 000 Kč.
24. Dne 29. 2. 2024 žalovaný znovu zrušil rozhodnutí prvostupňového orgánu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Prvostupňovému orgánu vytkl, že se opakovaně dopustil stejných vad výroku.
25. Dne 6. 5. 2024 se konalo u prvostupňového orgánu ústní jednání. Žalobkyně odkázala na svá předchozí vyjádření. Požadovala, aby bylo uvedeno časové vymezení přestupku.
26. Dne 10. 6. 2024 prvostupňový orgán vydal prvostupňové rozhodnutí. Uvedl, že byl vázán odborným vyjádřením krajské veterinární správy podle § 24a odst. 3 zákona na ochranu zvířat. K umístění plašičů se žalobkyně doznama. Správní trest byl uložen na spodní hranici sazby. Prvostupňový orgán hodnotil jednání jako nedbalostní. Na fotografii předložené žalobkyní je vidět pohyb kuny na pozemku, což odpovídá jejímu tvrzení a vysvětluje zakoupení plašičů. Při jejich použití však mělo být postupováno podle návodu, aby nedocházelo k negativnímu ovlivnění okolí. Na základě nevhodného nastavení s maximálním účinkem 24 hodin denně došlo k vystavování zvířat nepřiměřeným stresovým vlivům mimo pozemek žalobkyně. Prvostupňový orgán nepřiznal poškozenému nárok na náhradu škody, neboť nebyla prokázána přímá souvislost mezi zdravotními problémy psa a plašičů. Z vyjádření MVDr. M. ani krajské veterinární správy nelze dovodit, že použití plašičů způsobilo onemocnění a úhyn psa poškozeného.
27. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítla, že výrok o vině neobsahuje zákonné náležitosti a že nebyla naplněna subjektivní ani objektivní stránka

přestupku. Dle žalobkyně nebylo dáno zavinění. Správní orgán se dostatečně nevypořádal s tím, že plašiče užívala za účelem ochrany vlastního majetku. Jednání nelze hodnotit ani jako nedbalostní, neboť byla prodejcem ubezpečena, že používání plašičů nemá škodlivý vliv na okolí. Žalobkyně též namítla, že nebylo prokázáno, že používáním plašičů došlo k bezdůvodnému a nepřiměřenému působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy, a že by tedy v důsledku jejího jednání bylo jakékoli zvíře týráno. Poukázala na to, že ani dle prvostupňového orgánu nebylo prokazatelně doloženo, že by byla zvířata postižena v souvislosti s nevhodným používáním plašičů. Zdůraznila, že prvostupňový orgán citoval názor MVDr. M., podle něhož plašiče působí chronický stres při dlouhodobém působení, ve výroku však uvedl pouze jeden den, kdy měly být plašiče zapnuty a nastaveny na maximální výkon. Dle žalobkyně si správní orgán protiřečí, neboť pouze dlouhodobé působení plašičů může naplnit skutkovou podstatu přestupku. Dle žalobkyně se jedná o bagatelní případ a přestupkové řízení nemělo být zahájeno, neboť s ohledem na nedostatek materiálních podmínek nejde o přestupek.

28. K odvolání se vyjádřil poškozený. Dle poškozeného byl skutek ve výroku dostatečně a nezaměnitelně vymezen. Subjektivní stránka byla naplněna, neboť žalobkyně užívala plašiče v rozporu s návodem, nad rámec jejich účelu a bez ohledu na chov ostatních zvířat v okolí. Argumentaci ohledně nenaplnění objektivní stránky považoval poškozený za lichou, neboť z vyjádření krajské veterinární správy plyne, že zvířata ve vymezeném prostoru, z něhož nemohla uniknout, byla vystavena nepřiměřenému hluku vzhledem k nastavení na maximální citlivost a spuštění všech programů prakticky neustále 24 hodin denně. K naplnění skutkové podstaty není třeba prokázat škodu či zdravotní komplikace u zvířat. Z formulace výroku vyplývá, že se nejednalo o jediný den, ale o blíže nespecifikovaný časový úsek, do něhož spadal uvedený den. K naplnění skutkové podstaty přestupku se nevyžaduje dlouhodobost jednání. Navrhl, aby odvolání bylo zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
29. Dne 5. 8. 2024 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, které bylo žalobkyni doručeno 6. 8. 2024. Uvedl, že časové vymezení přestupku je učiněno limitem „*minimálně dne 26. 5. 2022*“. Přesné minutové vymezení není nezbytné. Neexistuje jiný skutek, s nímž by mohlo být jednání zaměněno. Formu zavinění prvostupňový orgán ve výroku označil jako nedbalostní. Rozlišení vědomé a nevědomé nedbalosti není nezbytné. K námitce nenaplnění subjektivní stránky žalovaný uvedl, že žalobkyně jednala minimálně nedbalostně, neboť užívala plašiče v rozporu s návodem, podle něhož mělo být jejich užití přizpůsobeno účelu a chovu zvířat v okolí. Neseznámení se s návodem jde k tíži žalobkyně. K namítanému nenaplnění objektivní stránky přestupku žalovaný konstatoval, že prvostupňový orgán vycházel z odborného vyjádření krajské veterinární správy, které je podle § 24a odst. 3 zákona na ochranu zvířat pro řízení správního orgánu závazné. Žalovaný neshledal důvod k pochybnostem o jeho objektivitě či odbornosti. Dle odborného vyjádření byla zvířata hluku vystavena prakticky neustále 24 hodin a nemohla se nepříjemného zvuku sama zbavit. Sankce ve výši 5 000 Kč uložená při samé spodní hranici zachovává preventivně výchovný účinek a bude dostatečným motivem, aby se žalobkyně přestupku již nedopouštěla.

Posouzení žaloby soudem

30. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud žalobu posoudil v rozsahu uplatněných žalobních bodů

vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud rozhodl ve věci bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci nevyjádřili ve stanovené lhůtě s tímto postupem nesouhlas, a má se tedy za to, že s ním souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Nadto byly dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s.

Náležitosti výroku

31. Podle § 93 odst. 1 přestupkového zákona *ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede a) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, (...) d) forma zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou.*
32. Výrok rozhodnutí o přestupku musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Neuvede-li správní orgán takové náležitosti do výroku svého rozhodnutí, podstatně poruší ustanovení o řízení, a jeho rozhodnutí musí být z tohoto důvodu k námitce účastníka zrušeno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS). Posouzení, zda je popis skutku dostatečně určitý, závisí na okolnostech daného případu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 Afs 145/2019-57, bod 19).
33. Ve výroku o vině je čas spáchání přestupku určen „*minimálně dne 26. 5. 2022*“. Takováto formulace je běžně užívána v případech, kdy není spolehlivě prokázán celý časový úsek, po který byl přestupek páchan (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2022, č. j. 2 As 155/2021-51). Vzhledem k tomu, že správní orgán v řízení nezjistil, kdy došlo k umístění plašičů s nastavením na maximální citlivost senzoru a maximální účinnost vydávání zvuku, vymezil přestupek časově pouze dnem, kdy proběhla kontrola krajské veterinární správy, při níž kontrolující zjistili aktuální nastavení plašičů a slyšeli jejich zvuk.
34. Uvedené časové vymezení ve výroku o vině je dostatečně přesné a skutek byl i v kontextu dalších skutečností uvedených ve výroku nezaměnitelně identifikován. Popis skutku nevzbuzuje pochybnost o tom, v jakém rozsahu je dána překážka věci rozsouzené. Žalobkyně by nemohla být znovu trestána za to, že dne 26. 5. 2022 umístila dva plašiče na místě specifikovaném v rozhodnutí, a tím vystavovala zvířata na sousedním pozemku jejich popsáním zvukovým vlivům. Žalobkyně ani neuvedla, proč by měl být takto časově vymezený skutek zaměnitelný s jiným. To, že kontrola krajské veterinární správy neprobíhala celý den a bylo možné zaznamenat přesné časové rozmezí, v němž kontrolující slyšeli zvuk z plašičů, nezpůsobuje neurčitost výroku o vině. Žalobkyně přitom nezpochybňovala, že plašiče byly dne 26. 5. 2022 ve shodném režimu zapnuté před příchodem pracovníků krajské veterinární správy i po jejich odchodu. Dle podnětu krajské veterinární správy osoba přítomná kontrole na pozemku žalobkyně, která se odmítla identifikovat, sdělila, že přístroje jsou v provozu 24 hodin denně bez změny citlivosti a programu, žalobkyně sama při jednání u prvostupňového orgánu dne 7. 11. 2022 nerozporovala, že jsou plašiče zapnuté celý den, naopak uvedla, že po dobu pobytu kuny v okolí je odmítá vypnout, přičemž i poškozený při jednání potvrdil, že plašiče byly a nadále jsou spuštěny.

35. Popis skutku musí obsahovat veškeré informace, které jsou nezbytné k závěru o tom, že skutečně došlo k přestupku, který je obviněnému kladen za vinu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018, č. j. 9 As 213/2017-37, ze dne 29. 5. 2013, č. j. 9 As 68/2012-23, a ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 241/2015-41). Popis skutku ve výroku umožňuje subsumpci skutku pod zvolenou skutkovou podstatu. Způsob spáchání přestupku je dostatečně vymezen údaji o umístění plašičů, nastavené citlivosti a programu, frekvenci zvuku a druhu a počtu zvířat, které mu byly vystaveny. Spojení skutku s žalobkyní je zřejmé, neboť právě žalobkyni je kladeno za vinu umístění plašičů Parkside nastavených na maximální citlivost senzoru a maximální účinnost vydávání zvuku 19,5 až 23,5 kHz, jemuž tím vystavila zvířata na sousedním pozemku.
36. Žalobkyně dále namítla, že ve výroku chybí forma zavinění. K tomu soud uvádí, že přestupkový zákon rozlišuje dvě základní formy zavinění, úmyslné a z nedbalosti (§ 15 přestupkového zákona). Podle § 15 odst. 1 přestupkového zákona *k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.* Přestupek podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání nevyžaduje úmyslné zavinění. Pro vznik odpovědnosti za přestupek podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání tedy postačí zavinění z nedbalosti, přičemž není rozhodné, zda byl spáchán v nedbalosti nevědomé, či vědomé. Nejvyšší správní soud ve své konstantní judikatuře zastává názor, že z hlediska formy zavinění postačí ve výroku rozhodnutí o přestupku uvést údaj o tom, zda byl přestupek zaviněn úmyslně, nebo z nedbalosti (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. 6 As 303/2016-37, bod 10, či ze dne 19. 1. 2023, č. j. 2 As 71/2022-34). Tento požadavek prvostupňové rozhodnutí splňuje, neboť výrok o vině výslovně uvádí, že žalobkyně spáchala přestupek z nedbalosti. Rozlišení mezi vědomou a nevědomou nedbalostí se může promítnout do úvahy o výši pokuty [§ 37 písm. a) a § 38 písm. e) přestupkového zákona], tedy do odůvodnění rozhodnutí, nemusí však být uvedeno ve výrokové části. Výši uložené pokuty však žalobkyně nerozporovala. Pouze pro úplnost tak lze dodat, že správní orgány při stanovení výše pokuty žalobkyni nekladly k tíži vyšší míru zavinění a pokutu stanovily na její dolní hranici. V případě pokut uložených v nízkých částkách nemá absence úvah o rozlišení mezi vědomou a nevědomou nedbalostí vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 10 As 232/2018-41).
37. Žalobní bod, v němž žalobkyně namítala, že výrok o vině nesplňuje zákonné náležitosti, tedy není důvodný.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

38. Podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání se za týrání považuje *vyvolávat bezdůvodně nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy.*
39. Podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že týrá zvíře nebo utýrá zvíře.*
40. Podle § 24a odst. 3 zákona na ochranu zvířat proti týrání *obecní úřad obce s rozšířenou působností si vyžádá v řízení o přestupku odborné vyjádření krajské veterinární správy, které je pro toto řízení závazné. Je-li řízení zahájeno z podnětu krajské veterinární správy a součástí podnětu je i odborné vyjádření, další odborné vyjádření se nevyžaduje.*

41. Soud neshledává prvostupňové ani napadené rozhodnutí vnitřně rozporným, a tudíž nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost. Z napadeného ani prvostupňového rozhodnutí neplyne, že by dle názoru správních orgánů mělo naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 27 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání vyžadovat dlouhodobé působení stresových vlivů, ani že by znakem skutkové podstaty mělo být způsobení chronického (dlouho trvajícího) stresu. Lékařskou zprávu MVDr. M. citoval prvostupňový orgán v souvislosti s uplatněným nárokem na náhradu škody, když posuzoval příčinnou souvislost mezi zdravotními problémy psa poškozeného a použitými plašiči. Shledal, že z této zprávy, podle které nepříjemný zvuk ultrazvukového odpuzovače při dlouhodobém působení působí chronický stres, který může vést v konečném důsledku ke zhoršení zdravotního stavu nebo horšímu vypořádávání se s onemocněními, nelze dovodit, že onemocnění a následné utracení psa bylo způsobeno používáním plašičů. K tomu poukázal i na odborné vyjádření krajské veterinární správy, podle něhož nelze i vzhledem k věku nemocných zvířat jednoznačně prokázat, že veterinárním lékařem ošetřované poruchy zdravotního stavu feny Merci a psa Kirbyho byly přímým následkem použití plašičů v jejich doslechové zóně, neboť diagnóza nebyla jednoznačně stanovena v souvislosti s jejich používáním, byla zmíněna pouze možná souvislost. Je patrné, že správní orgány rozlišovaly otázku prokázání naplnění znaků skutkové podstaty přestupku dle § 27 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat, tedy zda žalobkyně svým jednáním vyvolávala bezdůvodně nepřiměřeně působení stresových vlivů fyzikální povahy, a otázku prokázání příčinné souvislosti mezi přestupkovým jednáním žalobkyně a poruchami zdravotního stavu psů poškozeného a úhynem jednoho z nich, s nimiž poškozený spojil uplatněný nárok na náhradu škody.
42. Soud však shledal, že žalovaný zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a která současně způsobuje jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.
43. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 14. 10. 2010, č. j. 7 As 46/2010-54, vyložil, že odborné vyjádření krajské veterinární správy vydané podle § 24a odst. 3 zákona na ochranu zvířat proti týrání (dříve § 24a odst. 5) splňuje definiční znaky závazného stanoviska ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. Je-li v odvolání proti rozhodnutí o přestupku (správním deliktu) zpochybněn obsah závazného stanoviska, které je podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, odvolací orgán musí postupovat podle § 149 odst. 7 správního řádu (§ 149 odst. 4 ve znění účinném do 31. 12. 2017).
44. Podle § 149 odst. 7 správního řádu, *jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.*
45. Úkon, kterým nadřízený orgán dotčeného orgánu postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu v rámci odvolacího řízení potvrdí nebo změní závazné stanovisko dotčeného orgánu, je z hlediska obsahu i formy opět závazným stanoviskem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 4 As 241/2014-30, č. 3214/2015 Sb. NSS). S ohledem na závaznost stanoviska dotčeného orgánu pro výrokovou část rozhodnutí ve věci samé je nezbytné, aby obsah závazného stanoviska v zásadě odpovídal požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 9 As 21/2009-150, č. 2381/2011 Sb. NSS). Je třeba, aby revizní závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu obsahovalo hodnocení důvodnosti námitek vztahujících se k revidovanému závaznému stanovisku a předeštění úvah, které nadřízený

dotčený orgán k takovému hodnocení vedly (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2017, č. j. 2 As 230/2016-65).

46. Účelem postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu je posouzení odvolací argumentace dotčeným správním orgánem, který je nadán odpovídajícími odbornými znalostmi na konkrétním úseku výkonu veřejné správy. Jestliže odvolací orgán rozhodne o odvolání, které směřuje proti obsahu závazného stanoviska dotčeného správního orgánu, aniž by si v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu vyžádal potvrzení či změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného dotčenému správnímu orgánu, dopustí se podstatného porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. V konečném důsledku může takové rozhodnutí trpět i vadou nepřezkoumatelnosti, neboť nereaguje na argumentaci účastníka správního řízení vznesenou v odvolání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 As 56/2009-63, č. 2167/2011 Sb. NSS).
47. Odvolací námitky žalobkyně po obsahové stránce směřovaly též proti odbornému vyjádření krajské veterinární správy. Žalobkyně namítla, že na jeho základě nelze mít za prokázané, že se používáním plašičů dopustila týrání zvířat podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání spočívajícím v bezdůvodně nepřiměřeném působení stresového vlivu fyzikální povahy, respektive že by v důsledku jejího jednání bylo jakékoli zvíře týráno. Zdůraznila, že nebylo doloženo, že by zvířata byla v souvislosti s nevhodným použitím plašičů postižena a namítla, že skutkovou podstatu přestupku by mohlo naplnit pouze jejich dlouhodobé působení. Již před prvostupňovým orgánem argumentovala, že na její psy, kteří se v blízkosti plašičů pohybují, nemá zvuk plašičů žádný vliv. Byť byly odvolací námitky dosti obecné, směřovaly proti odbornému posouzení krajské veterinární správy, že při kontrole zjištěný způsob použití plašičů žalobkyní lze považovat za týrání zvířat poškozeného ve smyslu § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání. Žalovaný byl povinen tyto odvolací námitky postoupit Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy (dále jen „Ústřední veterinární správa“) za účelem přezkumu závazného stanoviska krajské veterinární správy. Žalovaný ovšem takto nepostupoval. Žalovaný pouze poukázal na to, že krajská veterinární správa v použití plašičů shledala týrání zvířat podle § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání a že její odborné vyjádření je pro správní orgán závazné. Právě z tohoto důvodu se však měl k odvolacím námitkám žalobkyně směřujícím proti uvedenému odbornému závěru krajské veterinární správy vyjádřit postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu k tomu určený dotčený orgán státní správy, tedy Ústřední veterinární správa, která k tomu disponuje odpovídajícími odbornými znalostmi. Ta se měla vyjádřit též k námitkám žalobkyně, že nebylo zjištěno, že by některé ze zvířat bylo jejím jednáním postiženo a že týrání ve smyslu § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání by mohlo představovat až dlouhodobé působení plašičů. Žalovaný nemohl chybějící odbornou úvahu Ústřední veterinární správy o tom, zda jednání žalobkyně zjištěné při kontrole dne 26. 5. 2022 představovalo pro zvířata chovaná na sousedním pozemku nepřiměřené působení stresových vlivů fyzikální povahy, nahradit pouhým konstatováním, že neshledal důvod k pochybnostem o odbornosti odborného vyjádření krajské veterinární správy.
48. Jelikož odvolací námitky žalobkyně směřující proti odbornému vyjádření nebyly přezkoumatelným způsobem věcně vypořádány dle § 149 odst. 7 správního řádu Ústřední veterinární správou, zatížil žalovaný řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.) a současně způsobuje

nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Ačkoli žalobkyně v žalobě tuto vadu řízení výslovně nenamítla (argumentovala pouze, že správní orgány měly požádat veterinární správu o doplnění vyjádření), brání soudu ve věcném přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, jejichž podstatná část směřuje právě proti odbornému vyjádření krajské veterinární správy. Soud připomíná, že krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, byť nebyly výslovně namítány, pokud brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84).

49. Soud se s ohledem na výše uvedené nemohl věcně zabývat námitkami, které směřovaly proti odbornému vyjádření krajské veterinární správy a věcnému posouzení otázky, zda jednání žalobkyně spočívající v umístění plašičů s daným nastavením mohlo představovat týrání zvířat chovaných na sousedním pozemku podle § 4 odst. 1 písm. j) zákona na ochranu zvířat proti týrání, neboť tím by v rozporu se zásadou subsidiarity správního soudnictví nahrazoval činnost správních orgánů a nepřipustně předjímal závěry Ústřední veterinární správy. Věcný přezkum námitek směřujících proti odbornému vyjádření krajské veterinární správy, potažmo naplnění objektivní stránky přestupku, by byl nyní předčasný. Žalovaný bude znovu rozhodovat ve věci poté, co si opatří závazné stanovisko Ústřední veterinární správy, přičemž jeho obsah ani obsah rozhodnutí žalovaného nelze v tuto chvíli předjímat.
50. V dalším řízení tedy bude na Ústřední veterinární správě, aby se vypořádala s námitkami žalobkyně směřujícími proti odbornému vyjádření krajské veterinární správy a podrobila ho přezkumu z hlediska zákonnosti a věcné správnosti, obdobně jako je v odvolacím řízení přezkoumáváno rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem. Ústřední veterinární správa by zejména měla v návaznosti na námitky žalobkyně vysvětlit, jak jsou zvířata chovaná na sousedním pozemku (psi, morčata, osmák a drůbež) k emitovanému zvuku plašičů vnímavá a proč s ohledem na vlastnosti těchto zvířat lze považovat jejich vystavení zvuku plašičů slyšitelnému pro člověka za nepřiměřené působení stresových vlivů. To by mělo být vysvětleno tím spíše, že dle popisu v podnětu krajské veterinární správy u žádného ze psů *nebyly pozorovány projevy atypického chování*, u morčat a osmáka chovaných ve vnitřních prostorách (v nichž měl být zvuk slyšitelný při otevřeném okně) *nebyla zaznamenána zvýšená reakce na zvuk plašiče*, k chování drůbeže nebylo nic zjištěno a žalobkyně tvrdila, že na svých psech žádný vliv nepozoruje. Soud připomíná, že naplnění legální definice týrání zakotvené v § 4 zákona na ochranu zvířat a konkrétně dílčí skutkové podstaty uvedené v § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat proti týrání nutně nevyžaduje, aby v důsledku přestupkového jednání bylo zvíře vystaveno utrpení, respektive mu byla způsobena bolest, zranění, zdravotní porucha nebo smrt. Pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona na ochranu zvířat proti týrání ve spojení s § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat ani není nutné, aby působení stresových vlivů způsobilo zvířeti zdravotní potíže či jiný konkrétní následek prokazatelně spojený s vystavením zvířete stresorům. Ústřední veterinární správa by však měla vysvětlit, zda, případně za jakých podmínek a proč představuje vystavení zvuku plašičů slyšitelnému pro člověka (případně v jaké intenzitě) pro daná zvířata vzhledem k jejich vlastnostem či povaze nepřiměřený stresový vliv, byť nebyla zjištěna viditelná reakce či poškození zdraví prokazatelně spojené přímo s působením zvuku. Soud nevylučuje, že vystavení zvířat pro člověka slyšitelnému zvuku daného plašiče může být vzhledem k jejich vlastnostem hodnoceno jako nepřiměřené působení stresových vlivů bez ohledu na přesnou intenzitu zvukového signálu v místě chovu, i to by však měla veterinární správa odůvodnit. Není ani vyloučeno, že bude třeba

doplnit konkrétní skutková zjištění (např. jak často se plašiče „spínaly“, na jak dlouho či jaká byla intenzita zvuku v místech chovu jednotlivých zvířat).

51. Soud pro účely dalšího řízení připomíná, že s ohledem na závaznost stanoviska dotčeného orgánu pro výrokovou část rozhodnutí ve věci samé je nezbytné, aby jeho obsah alespoň v základní rovině odpovídal požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí. Ze závazného stanoviska musí být zřejmé, jaké skutkové okolnosti dotčený orgán posuzoval a z jakých úvah vycházel při svém odborném hodnocení. Odborné posouzení musí být srozumitelné a dostatečně odůvodněné, aby naplnilo kritéria přezkoumatelnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2019, č. j. 1 As 375/2018-26). Soud nicméně podotýká, že v nyní posuzovaném případě nejde o obdobnou situaci jako v případě řešeném v uvedeném rozsudku č. j. 1 As 375/2018-26. Její specifikum spočívalo v tom, že předvánoční pouliční prodej kaprů je vždy spojen s určitou mírou stresu ryb. Na odborné stanovisko bylo proto nutné klást zvýšené nároky a dostatečně konkrétně odůvodnit, z čeho veterinární správa dovodila, že odlišně od jakéhokoli jiného prodeje byla tato míra již překročena. O takový případ se v nyní posuzované věci nejedná. V tomto případě jde o použití plašičů zvířat způsobem, že jejich zvuk pronikal na sousední pozemek, na němž byla chována zvířata, k jejichž odpuzování byl plašič určen. Zájmový chov zvířat (psů, morčat, osmáků či drůbeže) na vlastním pozemku ovšem není oproti pouličnímu prodeji kaprů inherentně spojen s určitou mírou stresu, která by měla být obecně akceptována.

Další námitky žalobkyně

52. Výše uvedené však nebrání soudu vyjádřit se k námitkám žalobkyně, které směřovaly proti naplnění subjektivní stránky. Žalobkyně shodně jako v odvolání v žalobě argumentuje, že nebylo dáno její zavinění, neboť byla prodejcem ujištěna, že používání plašičů nemá škodlivý vliv na zvířata. Žalobkyně v žalobě nijak nereaguje na rozhodovací důvody, na nichž je založeno napadené rozhodnutí, a totiž že jednala minimálně nedbalostně, neboť plašiče užívala v rozporu s návodem, podle něhož mělo být užití plašičů přizpůsobeno jejich účelu (ve výběru zvířat nebyla kuna zmíněna) a chovu zvířat v jeho okolí, a pokud se s návodem neseznámila, jde to k její tíži. Žalobkyně nezpochybňuje závěr žalovaného, že při použití plašičů postupovala v rozporu s návodem, s nímž se měla a mohla seznámit. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobkyně se primárně měla a mohla seznámit s návodem, z něhož mohla seznat, že přístroj není určen specificky k plašení kun, nemá být používán v obytné zástavbě v doslechu lidí a že jeho zvuk je pro zvířata nepříjemný (to je ostatně jeho podstata, neboť právě tím má zvířata odpuzovat). Žalobkyně tak při seznámení s návodem měla a mohla vědět, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem [§ 15 odst. 3 písm. b) přestupkového zákona]. Měla a mohla si být vědoma, že umístěním neselektivních plašičů s celodenně spuštěnými programy určenými k odpuzování psů, hlodavců a ptáků poblíž sousedního pozemku může vystavit na něm chovaná zvířata nepříjemným zvukům, jichž se oproti volně žijícím zvířatům nebudou moci sama zbavit. Žalobkyně navíc neoznačila žádný důkaz k prokázání, že by byla před spácháním přestupku, který je jí kladen za vinu, prodávajícím ujištěna o bezpečnosti jejího způsobu použití plašičů. Žalobkyně předložila pouze e-mailové vyjádření společnosti Owim GmbH & Co. KG zastoupené TeleMarCom European Services GmbH datované dnem 19. 6. 2022, v němž je obdobně jako v návodu uvedeno, že vydávané zvuky jsou pro zvířata nepříjemné a že výrobek má být provozován pouze mimo dosah lidí (byť je „pro člověka neškodný“), neboť jeho frekvence mohou lidem připadat rušivé a nepříjemné. Ačkoli je v popisu fungování odpuzování uvedeno, že přístroj „žádnému zvířeti neublíží“, je tím zjevně míněno, že při použití přístroje k odpuzování zvířat

nedojde jednorázovým vystavením nepříjemnému signálu k újmě na zdraví zvířete, které má možnost prostor působení nepříjemného zvuku opustit (právě k tomu ho má odpuzovač motivovat). Nelze naopak z této poznámky dovodit, že nepříjemný zvuk nemůže představovat pro zvířata *chovaná* v dosahu zvuku plašiče stresový vliv. Obecně lze přitom považovat za logické, že přístroj určený k odpuzování určitých druhů zvířat by neměl být používán tam, kde jsou v jeho dosahu tyto druhy zvířat chovány, obdobně jako nemá být užíván v doslechu lidí, pro které může být jeho zvuk nepříjemný.

53. Není ani pravdou, že by se správní orgány, jejichž rozhodnutí tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek, nezabývaly tvrzením žalobkyně, že plašiče použila k ochraně svého majetku (motorových vozidel). To správní orgány nezpochybňovaly, dospěly však k závěru, že na nedbalostním zavinění žalobkyně to nic nemění, neboť tato skutečnost nemohla odůvodnit použití neselektivního plašiče zvířat, který nebyl specificky určen proti kunám, spuštěného 24 hodin denně na všechny programy s maximální citlivostí senzoru v rozporu s návodem tak, že docházelo k negativnímu ovlivnění okolí. Žalobkyně přitom konkrétně netvrdí, že by nemohla účinně k ochraně automobilu před případným poškozením kunou zvolit některý jiný z množství nabízejících ze způsobů (např. parkování v garáži, mechanické prvky k ochraně součástek motoru, pouze světelné odpuzování – jak uváděla krajská veterinární správa, kuna je noční zvíře, spreje proti kunám, pro kuny nepříjemný povrch v místě přístupu k vozidlu, případně zvukový odpuzovač instalovaný do automobilu tak, aby jeho nepříjemný zvuk nepřesahoval hranice jejího pozemku apod.).
54. Žalobkyně dále namítla, že mělo být provedeno místní šetření ke zjištění, zda a případně v jaké intenzitě se mohl zvuk plašičů přenášet na sousední pozemek, neboť jde o posouzení jednání žalobkyně, které je úkolem správních orgánů a o kterém nemůže veterinární správa činit žádné závěry. Je pravdou, že za zjištění skutkového stavu je odpovědný správní orgán, který vede řízení o přestupku. Může provést ohledání na místě (§ 54 správního řádu), je-li to potřebné pro zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností, byť sám nemůže posoudit odbornou otázku, zda představuje určitý zvuk pro zvíře stresový vliv (ohledání lze případně provést v součinnosti s pracovníky veterinární správy). Provedení místního šetření k ověření dosahu zvuku plašičů na sousední pozemek tedy nelze odmítnout z důvodu, že odborné vyjádření krajské veterinární správy je závazné. To ovšem neznamená, že správní orgány nemohou vycházet z údajů uvedených v podnětu krajské veterinární správy a jejím odborném vyjádření, pokud popisuje umístění plašičů a jejich slyšitelnost na sousedním pozemku. Žalobkyně v žalobě pouze namítá, že kontrolující osoby provedly šetření toliko vlastním sluchem a nikoli ověřitelným měřením, a nebylo tedy prokázáno, že zvuky, které vnímaly, skutečně vycházely z plašičů. To však důvodnou pochybnost o slyšitelnosti zvuku na sousedním pozemku nevyvolává. V situaci, kdy kontrolující osoby šetřily i nastavení plašičů na pozemku žalobkyně, a mohly tedy bezprostředně vnímat jejich zvukový signál, není rozumný důvod pochybovat o tom, že byly schopny identifikovat, že zvuk, který slyšely na pozemku poškozeného, pocházel z plašiček na pozemku žalobkyně. Na tom nic nemění ani skutečnost, že na hranici pozemků byl v době kontroly umístěn „protihlukový plot“, který nechal zhotovit poškozený a který měl tlumit pískání plašičů pronikající na sousední pozemek.
55. Žalobkyně též namítla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí převzal chybný závěr krajské veterinární správy, že zvířata byla vystavena zvuku plašičů neustále, neboť plašiče se spouštěly pouze v případě detekce pohybu v dosahu 8 m. K tomu soud uvádí, že z napadeného rozhodnutí ani z odborného vyjádření, že „*vzhledem na nastavení citlivosti*

a dosahu pohybového senzoru prakticky neustále 24 hodin“, neplyne, že plašiče emitovaly zvuk nepřetržitě, jak namítá žalobkyně, a tato okolnost jí nebyla kladena za vinu ani dle popisu skutku ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Je ovšem třeba konstatovat, že z odborného vyjádření ani z jiných podkladů není patrné, jak často se plašiče při nastavené citlivosti senzoru a dosahu senzorů spouštěly. Bez dalšího doplnění skutkových zjištění (např. výsledky pracovníků krajské veterinární správy, které uvedeného dne prováděly kontrolu, či jiných svědků, ohledáním na místě apod.) tak lze vycházet při posouzení, zda žalobkyně vystavila daným nastavením plašičů zvířata na sousedním pozemku nepřiměřenému působení stresových vlivů, pouze z toho, že se plašiče spínaly – v souladu s popisem fungování v návodu, na který odkazovalo též odborné vyjádření – při detekovaném pohybu (např. psů žalobkyně, ptáků apod.) kdykoli v průběhu celého dne. Jak bylo výše uvedeno, žalobkyně nezpochybňovala sdělení osoby přítomné při kontrole, že plašiče byly spuštěny 24 hodin denně se shodným nastavením.

56. K námitce žalobkyně, že jí nebylo doručeno zjištění krajské veterinární správy, soud uvádí, že žalobkyně byla v přestupkovém řízení opakovaně poučena o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, mezi nimiž byl i podnět krajské veterinární správy, jehož součástí bylo odborné stanovisko (usnesení prvostupňového orgánu, které bylo doručeno tehdy nezastoupené žalobkyni dne 22. 12. 2022, a usnesení doručená jejímu zástupci 11. 10. 2023 a 22. 5. 2024). Měla tedy možnost se se zjištěními krajské veterinární správy seznámit a vyjádřit se k nim.
57. K námitce žalobkyně, že se správní orgány nezabývaly naplněním materiální stránky, je třeba připomenout, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu není zpravidla nutné, aby se správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí explicitně zabývaly otázkou naplnění materiální stránky. Obecně lze totiž vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky zákon označuje za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011-62, ze dne, 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012-28, či ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013-28). Pouze v případech, kdy je vzhledem k dalším přidruženým okolnostem sporné, zda byl jednáním porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, je nezbytné, aby se správní orgán materiální stránkou výslovně zabýval. Žalobkyně netvrdí žádné konkrétní okolnosti, které měly dle jejího názoru snižovat společenskou škodlivost a které opomněly správní orgány zohlednit. Z napadeného rozhodnutí implicitně vyplývá, že správní orgány, které vycházely z toho, že žalobkyně naplnila formální znaky přestupku, tedy vystavila svým jednáním zvířata nepřiměřeným stresovým vlivům, takové okolnosti neshledaly. To, že se žalovaný k materiální stránce přestupku nevyjádřil výslovně, za dané situace nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Úvahu o společenské škodlivosti jednání žalobkyně lze navíc nalézt v prvostupňovém rozhodnutí v souvislosti s odůvodněním výše uložené pokuty, s níž se žalovaný ztotožnil. Prvostupňový orgán zvážil motivy žalobkynina jednání a svou úvahu srozumitelně popsal. Žalovaný dále poukázal na to, že uložení pokuty by mělo motivovat žalobkyni, aby se do budoucna přestupkového jednání nedopouštěla. Nelze přehlédnout, že žalobkyně ve správním řízení výslovně uvedla, že vzhledem k výskytu kuny nemíní s používáním plašičů přestat.
58. Po věcné stránce se nicméně soud nemůže s ohledem na výše uvedenou vadu řízení před žalovaným k otázce naplnění materiální stránky přestupku vyjádřit. Její posouzení je totiž

úzce spjato s otázkou, zda vystavení zvířat chovaných na sousedním pozemku zvuku plašičů slyšitelnému pro člověka s ohledem na vlastnosti těchto zvířat mohlo představovat nepřiměřené působení stresových vlivů. Tím se však bude muset nejprve zabývat v dalším řízení Ústřední veterinární správa.

Závěr a náklady řízení

59. Soudu s ohledem na výše uvedené nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm si žalovaný především podle § 149 odst. 7 správního řádu vyžádá přezkumné závazné stanovisko Ústřední veterinární správy. Právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
60. O náhradě nákladů účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto jí náleží právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „advokátní tarif“). Náklady tvoří odměna za zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu po 3 100 Kč za každý úkon podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu v celkové výši 9 300 Kč a náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý úkon podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem tedy 9 600 Kč. Jelikož zástupce žalobkyně je plátcem DPH, patří k nákladům řízení též částka odpovídající sazbě této daně ve výši 21 % vypočtená z odměny za zastupování a náhrad, tedy z částky 10 200 Kč, ve výši 2 142 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 742 Kč je žalovaný povinen uhradit žalobkyni k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/2003 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.) ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2024

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu